

A portrait of a woman with shoulder-length brown hair and blue eyes, looking slightly to the left. She is wearing a bright red top and a large, ornate gold necklace. She is leaning against the trunk of a tree in a forest setting. The background shows other trees and green foliage.

Marjut Moisala

Näkijän silmin

NÄKIJÄN SILMIN

MARJUT MOISALA

NÄKIJÄN SILMIN

© 2018 Moisala, Marjut
Kaikki oikeudet pidätetään

Kustantaja:
BoD – Books on Demand
Helsinki
Suomi

Valmistaja:
BoD – Books on Demand
Norderstedt
Saksa

ISBN: 978-952-80-0384-7

Tämä kirja on omistettu Sinulle Rakas,
jokaiselle Sinulle,
oman Itseni osalle ja kuvalle.

Kirjan synty on ollut pitkä ja
monivaiheinen,
kuten itse elämäkin On.

Ensimmäiset sanat kirjoitettu jo
vuosia sitten,
viimeiset vasta äsken.

Psyyke kutoo tuhansia tarinoita,
mielemme elokuvateattereihin
katsottavaksi.

Tämä tarina on yksi tuhansista.

Minun ja samalla Sinun tarinasi
anteeksiannosta, matkasta tietoisuudessa,
tähteläisyydestä ja Valosta
joka Me, Sinä ja Minä olemme.

Kiitos, että olet lukijana osa tarinaamme.
Kiitos, että Olet.

NÄIN SINUT NÄEN

Luen kirjoja ja ihmisiä. Kuten kirjoilla on tarinansa kerrottavanaan, niin on myös ihmisillä. Monesti yllätyn kuinka vääristynyt ihmiskirjan tarina on. Kuinka ihminen näkee itsensä ankaruuden tai arvottomuuden peileistä, vaikka todellisuus meistä on silkkaa valoa. Tuomitsemme itsemme pienuuteen ja kutistumme. Uskomme tarinoita, joita apinamielemme rukoilee.

Kirjamme kannet melkein halkeavat syyllisyyden painosta. Kaunis valon enkeli tulee luettavakseni istuntoon ja näen hänet vain kauniina. Mikä voima ja rakkaus siellä on, piilossa kannen alla; valheellisten uskomusten piiloon painamana. Ja kun kerron, mitä näen, syttyvät ihmisen kasvot loistamaan sisäistä valoa. Viattomuus, lapsi ihmisessä pääsee esille. Ei tarvita suojaa. Pimeyskin on vain himmentynyttä valoa.

Kun luen ihmisen kirjan, en näe koskaan ketään vajavaisena. Näen vain egon naamiot ja harhan, joka ei ole ihminen Itse. Hämmennyn, jos kirja ei suostu kertomaan kauniita tarinoita itsestään.

Miten osaisinkaan kuvata puhtaasti mitä näen: Jokainen sinä, toinen minä, on viaton ja kaunis sellaisenaan. Kaikki se muu mitä koet; suru, tuska, viha tai halu ovat kirjasi lukuja, jotka opettavat tietämään mitä Olet ja sen mitä et ole. Kunpa voisinkin näyttää jokaiselle Sinulle, kuinka kauniina sinut näen niin hämmästyisit.

Olenko tuo todella minä? Kysyisit. Kyllä. Sinun elämäsi kirja on täynnä vaihtelevia lukuja, sanoja, käsitteitä ja kokemuksia. Mutta. Yksikään niistä ei ole koskaan tah-

rinut henkesi puhdasta pintaa. Olet aina se sama, joka Olet. Viaton, täydellinen, rakastettava Valon Lapsi.

Kaikilla meillä on tarinamme, joita elämäkirjamme ovat pullollaan. Ne tarinat ovat auttaneet meitä tulemaan siksi, mitä olemme. Tässä seuraavassa hieman omia tarinoitani. Tarinoita, joita olen katsellut näkijän silmin.

KUOLEMA

Ranska, Pariisi 1800-1900 -luvun vaihde

Kaikki alkoi siitä kun kuolin.

Mikä kaikki? Kaikki, mikä on ohjannut tämän elämäni kulkua Suomessa. Sen teemoja ja ihmissuhteita, kuvioita, joiden syvällisyyttä ei tietoinen mieli voi ymmärtää.

Olin Marie - niminen ranskalainen nainen. Työskentelin rokotusohjelman parissa eräässä ryhmässä, jonka pieni osanen olin. Rokotusryhmä teki tärkeää työtä tuon ajan epidemioiden voittamiseksi. Mestarimme, arvokas, hie-
man hullu, mutta omalla alallaan ehdoton ykkönen, saavutti läpimurron ja rokotus saatiin “valmiiksi”. Sitä lähdettiin suurin toivein testaamaan Pariisiin ja lähikylien lapsiin. Rokote oli kuitenkin kaikkea muuta kuin valmis. Lapsia kuoli ja ryhmämme riitaantui. Osa meistä ei olisi sallinut rokottaa keskeneräisillä rokotteilla, mutta mestarimme oli päähtynyt innosta, saavuttaessaan jotakin suurta. Jättäessään nimensä historiaan, kuten hän julkisti.

Kuljin hänen mukanaan kylissä rokotusmatkoilla ja ahdistuin ahdistumistani. Toimin täysin omaa sisäistä totuuttani vastaan. Olisin halunnut lopettaa ja erota tuosta työstä, mutta kytkökset ryhmään ja mestariin olivat voimakkaat, sekä suvun että lojaalisuuden köysin sidotut.

Tätä jatkui jonkin aikaa. Kolmekymmentävuotias nuori nainen kulkemassa kylissä ja näkemässä kuinka lapset, joita halusimme auttaa, sairastuivat vakavasti. Näin heidän äitiensä tuskan. Surulliset lasittuneet katseet seurasivat myös uniin, painajaisiin, joita katselin varsin ylellisen katosvuoteeni sylissä maaten mieheni vieressä. Miehen, joka aiemmin oli ollut rakastaja, ystävä ja toveri. Mutta josta nyt oli tullut vieras, aivan kuin näkymätön seinä olisi kasvanut väliimme.

Olin avioitunut mieheni kanssa nuoruuden hulluudessa, vanhempieni vastusteluista huolimatta. Pierce oli vanhemmilleni moukka ja nousukas, epäilyttävä tyyppi, jonka rahat olivat peräisin ties mistä hämärähommista. Hän oli ristiriitainen hahmo myös omien ystäviensä keskuudessa. Rämäpäinen, syvällinen, vihainen ja lempeä, kaikkea yhtä aikaa. Ja lisäksi peluri. Talo jossa elimme sijaitsi Pariisin ulkopuolella, todella kauniilla alueella luonnon ympäröimänä. Taloa ympäröi laaja puistoalue lampineen kaikkineen.

Ja niin tultiin siihen iltaan, joka määräsi niin paljon tulevaisuuteni suhteen. Iltaan, jossa kiteytyi moni asia. Hetkeen, jossa loppu ja alku löivät kättä toistensa kanssa.

Olin äärimmäisen ahdistunut rokotetyömme suhteen. Ryhmästä oli eronnut se henkilö, jota pidin eniten ystävänäni ja tukijanani. Ulospäin annettu tieto työstämme

oli aivan muuta, kuin mitä todellisuudessa tapahtui. Rahoituksen tuli jatkua, siksi tuloksia kaunisteltiin. Tietenkin. Mihinpä hyvään asiaan ei rahan ja egon kavala käärme olisi luikerrellut, muuttamaan sitä omien tavoitteidensa mukaiseksi.

Tässä ahdistuneessa tilassa lähdin kotiin kartanoomme, todetakseni vain, että mieheni ei minua ymmärtänyt tässä ristiriidassani, joka repi sydäntäni pala palalta riekaleiksi. Hänen mielestään olin pelkuri, kun jäin ryhmään vaikka en sitä tahtonut. Toisaalta hänen mielestään myös ylireagoin moraalisten uskomusteni kanssa. Hänen kantansa oli tuo ”rapatessa roiskuu” eli köyhien lasten kuolemilla ei tuntunut olevan hänelle sen suurempaa merkitystä.

Erosimme riidoissa kun hän lähti tuona iltana taloltamme rakastajattarensa luo.

Olin tiennyt hänen vakiosuhteestaan pariisilaisen ilotalon kasvattiin. Kurtisaanit olivat tuolloin kuitenkin melko arvostettuakin väkeä, ainakin mieheni arvomaailmassa. Hän oli myöntänyt suhteensa ja perusteli sen sillä, että hän tarvitsi naisen, jonka kanssa saattoi nauttia ilman sitoutumista, ilman huolien kuulemista. Siis ilman minun ilottomuuttani, joka olemukseeni oli hiipinyt viime kuukausien aikana.

Toisaalta ymmärsin, että olin muuttunut ja olin eri nainen kuin se, jonka kanssa Pierce avioitui. Tuo aurinkoinen nuori nainen joka olin ollut, oli sulkenut sydämensä ja napauttanut kuorensa kiinni kuin simpukka. Toisaalta olin luullut, että avioliitossa tuetaan toinen toisiaan eikä poistuta näyttämöltä ensimmäisen vastoinikäymisen tul-



Miltä tuntuisi katsella elämää näkijän silmin? Tämän kirjan myötä se on mahdollista. Marjut vie sinut seikkailuun nimeltä elämä ja pian voit todeta, että todellisuus on kuin onkin tarua ihmeellisempää!

Kirjan myötä tutustut Marjutin avaruusyhteyksiin ja henkioppaisiin lapsuudesta ja nuoruudesta lähtien. Luet matkoista voimapaikoille ja henkisistä kokemuksista, jotka ovat johdattaneet kohden yhä suurempaa valoa ja yhteyttä korkeampaan Itseen ja ykseyteen. Kirjailija tahtoo omien kokemustensa myötä tuoda apua myös narsismista tai vaikeista ihmissuhteista kärsivien elämään korostaen anteeksiannon parantavaa voimaa.

Kirjan teemoina ovat myös jälleensyntymä, vihkimystie, kehosta irtautuminen, Ufot, enkelit, eläinmaailman enkelit ja lasten viisaus. Elämän ja kuoleman koko kirjo tulee siis tutuksi, unohtamatta ei-dualistista tapaa tulkita elämä ja ilmiömaailma unena tai suurena näytelmänä.

"Roolimme elämän näytelmissä ovat monesti Oscarin arvoisia suorituksia. Koemme kaiken täysillä mukana eläen. Kunnes on aika pysähtyä ja kysyä: "Olenko minä tämä henkilö tai nämä roolit? Olenko se, mitä olen uskonut olevani tai se millaiseksi kulttuuri, yhteiskunta, uskonto tai läheiseni ovat minut määritelleet? Kuka minä oikeastaan olen?"

Näitä kysymyksiä voit Sinäkin pohtia kirjan myötä yhdessä Marjutin kanssa ja kenties saada myös vinkkejä omalle polullesi.



BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi